Németh Orsolya

„Nagy pohárból ittuk a vodkát”

KÖNYVKRITIKA - LXIII. évfolyam, 17. szám, 2019. április 26.

Sergiusz Piasecki: A Nagy Medve szerelmese. Fordította Bárász Péter. Rézbong Kiadó, Budapest, 2018, 357 oldal, 3200 Ft

Ha létezne ilyen műfaj, *A Nagy Medve szerelmesé*t csempészregénynek kellene titulálni. Cselekményének középpontjában ugyanis az 1920-as években, az akkori lengyel-szovjet határon zajló, elképesztő méreteket öltő csempészet áll, hősei értelemszerűen az itt tevékenykedő csempészek. Csempész pedig – ahogy az Piasecki regényéből viszonylag hamar kiderül – szinte bárkiből lehetett, sőt azon a vidéken akkoriban majd’ mindenki űzte ezt a „foglalkozást”, és az áru is lehetett gyakorlatilag bármi: apróságoktól kezdve az értékes szőrméken át az emberig minden. Segítőik is akadtak bőven, akiknek mindentől távol eső tanyáikon viszonylag biztonságos szajrélerakatokat alakíthattak ki.